

Տ. ՄԻՆԱՍ ԱՐԵՂԱՅ ՀԱՆՈՒԵՐԴԵԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ
ԽՕՍՈՒԼՍ ՍՈՒՐԲ ՂԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔՈՒՄ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(8 օգոստոսի, 2019 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Եւ տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա, ասէ ցանդամալոյծն.

Որդեա՛կ. քողեալ լիցին քեզ մեղք քո»

(Մարկ. Բ. 5):

Սիրելի՛ հաւատացեալ եղբայրներ եւ քոյրեր,

Ս. Պատարագին Մարկոսի Աւետարանից ընթերցուած այս տողերը վերստին ամենքիս Քրիստոսով հաւատքի կոչ են անում. հաւատք, որ հոգու եւ մարմնի կատարեալ բժշկութիւն պարգեւեց անդամալոյծին:

Այսօրուայ աւետարանական հատուածում պատմում է մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի կատարած մի հրաշագործ բժշկութեան մասին: Երբ Յիսուս Կափառնայում վերադարձաւ ուսուցանելու մարդկանց եւ նրանց հոգիներն ու մարմինները բժշկելու, ոմանք իրենց հիւանդին, որ անդամալոյծ էր՝ մահճին պառկած, բազմութեան պատճառով չկարողանալով դռնով ներս բերել եւ մօտեցնել տան կենտրոնում կանգնած Քրիստոսին՝ բարձրացնում են տանիք եւ պարաններով մահճին պառկած անդամալոյծին երդիկից իջեցնում եւ բերում են Քրիստոսի ոտքերի առջեւ: Եւ Յիսուս, տեսնելով անդամալոյծին բերողների հաւատքը, ասաց նրան. «Որդեա՛կ, քո մեղքերը քեզ ներուած են»:

Այս խօսքերը, սակայն, այնտեղ նստած օրէնքի ուսուցիչներից ոմանց հայհոյութիւն թուացին, քանզի. ըստ Հին Ուխտի հետեւորդների՝ ով կարող էր ներել մարդկանց մեղքերը, եթէ ոչ՝ միայն Աստուած: Եւ Յիսուս, իմանալով նրանց մտածումը, ասաց. «Ինչու էք այդպէս մտածում, որն է աւելի դիւրին. ասել անդամալոյծին՝ Մեղքերդ ներուած են, թէ ասել՝ Վէ՛ր կաց, վերցրո՛ւ մահճդ եւ գնա՛ քո տունը»: Եւ որպէսզի իմանաք, որ Մարդու Որդին իշխանութիւն ունի երկրի վրայ մեղքերը ներելու,

անդամալուծին ասաց. «Վերցրո՛ւ քո մահիճը եւ գնա՛ քո տունը»։ Եւ անդամալուծն իսկոյն՝ բոլորի աչքի առջեւ վեր կացաւ ու շտապեց տուն։ Կատարուածը տեսնելով՝ բազմութիւնը նախ զարմացաւ, ապա հիացաւ եւ փառաւորեց ամենազօր Աստծոյ Սուրբ անունը։

Իսկ ինչու Քրիստոս անմիջապէս հիւանդին չասաց. «Վերցրո՛ւ քո մահիճը եւ գնա՛ քո տուն»։ «Քո մեղքերը քեզ ներուած են» ասելով՝ Տէրը ցոյց տուեց, որ նոյն ինքը՝ Մարդու Որդին, երկրի վրայ մեր մեղքերը ներելու իշխանութիւն ունի եւ մեղքերը ներելով՝ հոգու, եւ մարմնի բժշկութիւն է պարգեւում։

Սիրելիներ, միայն հաւատքով է հնարաւոր հասկանալ այս իրողութիւնը։ Հաւատքի դերն այսօր եւս մնում է անգերազանցելի։ Արդի գիտական եղանակներով կարելի է շատ մեծագործութիւններ կատարել, սակայն միայն հաւատքով է հնարաւոր տարիների անբուժելի հիւանդութիւնը մէկ վայրկեանում վերացնել։ Ինչպէս ասում է աւետարանիչը, «ամեն ինչ հնարաւոր է նրան, ով հաւատում է»։ Սա չի նշանակում, թէ իւրաքանչիւր մարդ իր ցանկացածը նոյն վայրկեանին պիտի ունենայ եւ տիրանայ իր բաղձանքներին, այլ հաւատքով յարատեւողն է անպայման հասնում մի նշանակէտի՝ հետեւելով իր Փրկչին։ Մէկ այլ տեղ առաքեալն ասում է. «Առանց հաւատի անհնար է հաճելի լինել Աստծուն, քանի որ ով մօտենում է Աստծուն, պէտք է հաւատայ, որ Աստուած կայ եւ վարձահատուց է լինում նրանց, ովքեր փնտրում են Իրեն»։

Սիրելիներ, քրիստոնէութիւնը մեզ կատարելութեան բոլորովին ուրիշ ճանապարհ է ուսուցանում, որտեղ գլխաւոր գործօնները մեր մարդկային միտքն ու կամքը չեն, այլ առ Աստուած անվերապահ հաւատը, որ մեզ մաքրում է եսասիրական տարբեր ձգտումներից եւ առաջնորդում առ Աստուած։ Այդ զօրաւոր հաւատն է, որ հրաշագործում է մեր կեանքում։ Այո՛, հաւատն է հրաշք ծնում, կենդանի հաւատը անկարելին կարելի է դարձնում։ Չմոռանանք, որ Յիսուս երբեք հրաշք չգործեց մարդկանց մէջ հաւատ ծնելու համար, այլ նրանց կարիքն ու ցաւը դարմանելու նպատակով։

Մի մարդ լսում է, որ հեռաւոր մի վանքում մեծամեծ հրաշքներ են տեղի ունենում, ամեն գնով որոշում է այցելել այդ վանք եւ ամրանալ հաւատքի մէջ։ Երկար ճանապարհ է կտրում, հասնում վանք եւ որպէս ուխտաւոր հաստատում այնտեղ։ Անցնում է մէկ օր, մէկ շաբաթ, մէկ ամիս, սակայն նա հրաշքի ականատես չի լինում, ուստի այդ մտահոգութեամբ դիմում է վանահօրը։

«Եղբայր,- պատասխանում է վանահայրը,- մարդիկ կարծում են, թէ հրաշք է այն, որ Աստուած լսում ու կատարում է իրենց կամքը, սակայն իրական հրաշքն այն է, որ մարդն է կատարում Աստծոյ կամքը»:

Անդամալոյծին բերող մարդիկ՝ հաւատալով, որ միայն Քրիստոս կարող է բժշկել անդամալոյծին, մօտեցան Յիսուսին, եւ հրաշքը տեղի ունեցաւ: Տէրն անդամալոյծից հաւատք չպահանջեց, այլ տեսաւ նրան բերողների հաւատքը: Այդպէս էլ շատ անգամ մեր աղօթքներով, սրբերի բարեխօսութեամբ բազմաթիւ խնդրուածքներ կատարուում: Ծնողների, սրտացաւ մարդկանց հաւատքը տեսնելով Աստուած ողորմում է նրանց, ովքեր այդ գորութիւնը, ուժն ու կարողութիւնը չունեն ինքնուրոյն խնդրելու, ոմանք այդ գիտակցութիւնն անգամ չունեն, որ ինքնուրոյն կարողանան վեր կանգնել իրենց մեղքերի մահճից: Եւ այդժամ է, որ օգնութեան է հասնում արդարի աղօթքը: «Կաթիլն էլ ովկիանոսին օգուտ է, եթէ ես իմ բարի գործն ու աղօթքը չանեմ, ովկիանոսը զուրկ կմնայ իմ կաթիլից»: Սրանք Մայր Թերեզայի խօսքերն են: Ուրեմն չկասկածենք, որ մեր աղօթքների շնորհիւ բարի գործ արած կլինենք, կբացուեն ոչ միայն մեր հոգու աչքերը, այլեւ նրանց, որոնց համար մենք աղօթում ենք, ու Աստուած լսելով մեր աղօթքներն իր ժամանակին անպայման նրանց կտայ հոգու խաղաղութիւն եւ փրկութիւն:

Ուրեմն՝ մեր անդամալոյծ հոգիները մօտեցնենք Փրկչին, խոստովանենք մեր մեղքերը այն գիտակցութեամբ, որ միայն Տէրը կարող է մեղքերը ներելով մեր հոգիներին ու մարմիններին բժշկութիւն պարգեւել:

Ուրեմն եկէք մեր Տիրոջ առջեւ բերենք մեր բոլոր մեղքերը բերենք եւ ասենք՝ Դու ես, Տէր, մեծ Բժիշկը մեր հոգու ու մարմնի: Նոյնիսկ այն անկրկնները, որ ես չեմ տեսնում, Դու տեսնում ես: Ներիր ինձ Տէր եւ կեանքս օրհնիր, որ Քո կամքի համաձայն ապրեմ եւ շնորհ արա՛, որ կարողանամ ուրիշներին օգտակար լինել:

Շնորհք, սէր եւ ողորմութիւն Տեառն Աստուծոյ եւ Փրկչին մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ եւ ընդ ամենեսեան. ամէն:

